

mustafa yürekli

İNSAN YÜKÜ

ŞİİRLER

811
YÜR
[t.y]
k.1

OVA

İÇİNDEKİLER

KALBİMDEN ŞİİR RİVAYETLERİ

Yöndeş Sedalar	8
1/ <i>avare bulutlar</i>	9
2/ <i>yarım keder geliyorsun</i>	11
3/ <i>aşk çekmek benim harcım</i>	13
4/ <i>alnım bin satır ışıklarıyla</i>	15
Koynuma nehirler çekmişim	17
Hüznün haber güvercini	20
1/ <i>yıkılmış yüreğim dizlerine</i>	20
2/ <i>ku'anın iki yaprağı gözlerin</i>	21
3/ <i>sılada merhem vuran yüreğime</i>	26
Çiçekten utanırız	28
Insan yükü	31
Yüz ışıkları	34

MELEKLERİN DEFTERİ

Gece lekesi	39
Bu gece sanki eriyorum	42
Beklenen	44
Gönlümde terleyen şiir	45
Uykudaki çocuk	48
Yollar uzun bir dal gibi	49
Savaşın gözakı üzre	52
Damlalar birer dağ	54

kalbimden
şiiir rivayetleri

YÖNDEŞ SEDALAR

*âşık oldur kim kılur cânın fedâ cânanına
meyl-i canan itmesün her kim kıymaz cânına*

1 /avare bulutlar

ve arz / sırtımı yumşak alıyor
kalbim hem zora geçiyor
savaşlar konuyor bağrıma

kartal cennetinde beni esir bil
pençelerde yükseliyor güneş
hakkını yanıyorum bu yarannın

fırtınalar kuçakladı
arzdandan silinmiş el izlerimi
aklından salmayasın diye
dip notlara tünüyor arzularım

perişan bırakıldım cürüm özetlerine
gönlüm ki çizgi almıştır şimşeklerden
şimdi âvare bulutlar uçuyor
amel dosyalarımnda

bu dağların çeteleri ölüyor bir bir
usulca göğe koyuyorlar başlarını
ay ki iz kalıyor öksüzce

2 / yarim keder geliyorsun

vuslata ayarlı sedâlar sormuşum
canım yetmez
ömrüm kaldırmaz sevdayı
şiire gülünç dolaşıyorum
hıçkırıklı kalemlere dost sarılıp
kağıtta ağlıyorum

önüme ıslak yazılsın ki mөndillerim
sunulayım ateşine
geç sevenler

avuçlasın soğuyan küllerimi

sükutumdaki imla yanlışlarını
bir vakit gezersin
sırt sırta vermiş gözlerin
şuramda avcı
dize indirmiş kem şiirleri
tüm beyitler zonklasın dursun
dobura dobur çağırıyorum işte
güzelliğe yük sayılmaz sürgünleri

ayak verip yollara
yarım keder geliyorsun
sana huy bağlanıyorum

3 / aşk çekmek benim harcım

şehrin koltuk altında kadınlar çoğalıyor
konforun ötesine geceler perde almış
hüngür hüngür temizleniyorlar

acılara çok yıl getirdim
canım ki sığıntı gelmiş bu hayata

düşmanca
bıyık terliyorum
hainliğinize ters düşün varsın

gençleriz / yaşamı bölüşmemiş fişekler
sakal oluyoruz / gür gözlerle
mevsim mevsim taşınıyoruz
kardeşlik senelerine
suç yüzlerden

dar ömürler içinde
aşk çekmek benim harcım
yakın gel

sesteş olalım

dar ömürler içinde

4/alnım bin satır ışıklarıyla

şimdi yüzüm
bir dögüşün ilk sayfası
işte alnım
bin satır ışıklarıyla

hem sevda kapmışım
tetikler devirerek

parmaklarım yağız gezinir
öncül baharlarda

damla damla ayrıl ki gözlerimden
birikesin bu his raporlarına

yalnızlığıma ilham giriyor
sevgine yankı vuruyorum

KOYNUMA NEHİRLER ÇEKMiŞİM

kir yollmaların sürerken
zevk oluyor bin kenarda nazik günahlar
kahrına inat büyümüş
nefsi
raksa kaldırıyor
devir incelirken cümbüş telerinde

hap uykularına alışmışsın
korku yataklarında
göz kapadın kuvvet teleflerine

cesedime azgın kışlar yükselmiş
uzayan ağıtlarında redif redif parlıyor
karanfili kefen giymiş gözlerim

şiiirler uzlaşırken tamam çizgisiyle
hücre hücre ölüyorum
öğütünü
her soluk yazamadan

tepelere tüy serilmiştim
koynuma kanlı nehirler çekerek
bütün vardım aşka
huy huy ömrüme has duruyorum

HÜZNÜN HABER GÜVERCİNİ

1 / yıkılmış yüreğim dizlerine

Düşlerinde sen hiç annenin ayaklarından
öptün mü
Cennet kokuları yayıldı mı içine

Yüzündeki her beni bir siyah güvercin olan
O kadının sesinde ince kalacağım
Güneşin gerisinde tutacağım başımı

Madem ki kucağına saf akıyorum
Hafiften yıkılsın yüreğim dizlerine
öyle öleyim ,anne

2/kur'anın iki yaprağı gözlerin

yüzün tahrif edilmemiş

bu kitap gibi

işte kuşluklarımı dönüyorum sana

yüreğim sayfa sayfa

devrilsin gecelerime

kur'anın iki yaprağı gözlerini

tilavet edeyim

sesime güneşler toplansın

alnımız ki ulanmış umman desenlerine
pırıltıları zihnime kapanmış
yüregim sırtlayıp

zimmetti silinmiş yıldızlarını
mahşer alanlarına giriyorum

işte suç, parlasın içimde yalım yalım
âfet-i can şiirlerim
halimi ihbar etti zalim arzulara

sebeb ne
böyle telaşlansın ehl-i örf taifesi

sıçramaları hazır
acıların gölüne sabır çökertmiş
hey edebli göğsüm
hasmın ki önceden hiddetli

torosları alıp başımın altına
kıyamdan yara almış uzandıkca
bir kirli danteladır / geceyi söküyorum

vadin ki dönmüş çabalarım
deniz diplerinde soğumuş gözlerimi
şehidlerin ardına çıkarır gibi
yöneltip kibleye terk ediyorum
bu gözlerimi
iki kanlı taş niyetiyle

latin harfleri magablinden
kelimeleri ağıt tutturmuş
mektuplarım
her dem yara açar önünde

3/ sılada merhem vuran yüreğime

brakın anneleri güvercin kümelerine
duaya sabahların biriktiren
sılada merhem vuran yüreğime / anneler
koluna dolasın fabrika bacalarını
kirmeninde dumanlar eğirsin
yumakları dünya kadar büyüdükce

annemin parmakları değiyor şiirlerime
aydan çımkımış
beş damla ışık gibi

ey zifiri kitapların kuşları
artık bastırın marşına alınızı
önce yüreğinizi kaçırın
insanlığıma

evraklar saklayarak gönlüm altına
temiz yönlerle sokuldum

hasrete azık soruşturmış
göçlerde yürüyorum

ÇİÇEKTEN UTANIRIZ

Kalem ucundan günün teşbihi
bayraklarımıza düşer.
Öfkelere gömülüp kavi şiirler
birikir içimize

Atladıkca yağmur taneleri ayak altımıza,
yıldız olur pırlıl pırlıl

Hüda sana geliyoruz!

Ayaklarımız su olup akar toprakta,
böyle ısınırız gözlerimizden;
uzaktan uzağa muti güneşlerimizle.

Onlar,
Denizlere patladığımızı bilir, sadece
Toprak kokumuzun, gecelerini
beğenmediğine
taştaki suyun, sırrımız olduğuna;
kör dururlar.

Biz, kabirde gezinerek görünürüz

sevdiğimize

mintanımızda kan lekeleri

Bağrımızdaki çiçekten utanırız;

dudağımızdaki kadın isimlerinden.

Hançer ucundan gülün teşbihi,

bize, parlak gölgeleri düşer.

Kepkeskin mümin olmuşuz,

Sevgili!

Sesin hattına.

İNSAN YÜKÜ

Günleri külfet mi sayacaksın
benimle yaşarken, kayıtsız.
Hayat, kanatıp duracak mı yaramızı
gücümü kaybettikçe,
yoruldukca gönlünün doğrultusunda.

Bir yanım sürekli parklarda güneşler
geleceğimi hatırlatan, acılarım.
Yüreğime mevsimler getirmiş
altını çizdiğim satırlar / okumak
ruhuma biraz yaklaştırır seni
Al, başımın sevdası
kitap bitmeden aman uyuma.

Nedendir anlamadan, Mecnûnun gençliğiyim
hasretine yetişmiş, deli divânen.

Gözlerimi getirip getirip sende
yordukça doyamıyorum.

Kalkıp gittiğinde yerinde kalan
boşluk, bana hep tehdit gibi
çaresizliğimden faydalanır.
Şiire götürür beni,
canımı cennete götürür.

YÜZ IŞIKLARI

Evlerde ağlayan gelinler denli
tüketir kendini sâlih ozanların
Cennetinde kelimeler / boğulur
iblis emrine

Nice yıl, iki ışık denizi
o gözlerim
kara divâne olup,
izine girdi.

Yoluna fedâ büyüdüm
ve fakir
Yüz ışıkların gün ortasında
sancıtır, yarama vurup.

Bağrında kûl bağladım
İşte, şeytana kanmışım.
emrine muhalif, dosyada deliren çizgilerim
yüreğim devlete âmâde olmuş
kurumları özlemim makamında

Kanı ağır, eskiden bildiğim yanlışlar adına
geçtim vakitleri, bilgeler gibiydim, sevdâlı.
Kaleme sığmaz acılarda, iskan ettim.
Ümit besledim, hayat sararıp çürüdükçe

Affı, çocuklarım adına umup
Dünyayı (sırtından) öpen köleler gibiydim.
Gögsüm, öfkeden yarılmalı ki
İnsana, gitmek için yüzüm olsun

meleklerin defteri

GECE LEKESİ

*Ey Fuzûli ahidüp seyl-i sivisk ağlayalı
Aşk ehline figan etmeği kanun ettün*

yüzünde buluşur sabahlar
aydınlığında manalar yüzer
yıldızlar gibi
kıyısında yüreğim
dolaşır gözcüler gibi

seni hep orada mı bulurum
kulaklarıma akıyor içinin sıcaklığı

tutkulardaki gece lekesini
kuşluk seccadelerine silebildim mi

bu göz kapaklarım ki
tutuşkun yanlışa perde
ve paladır

kaleme gelmiş uykuyu doğrayan

cysa parmakların
yüzüme vardığı zaman
kışı bulur

BU GECE SANKİ ERİYORUM

dudakların mısralarında kaldı
bir yerde kaybolmuş şiirlerimin

artık gökyüzünde bulutlar uçuyor
yıldızlar sesimin ayak iziydi
yağmur yağıyor sen ağlıyorsun
aklım kalbine gitti
çok oldu dönmedi
hıçkırılıyorsun şimşekler çakıyor
bu gece sanki eriyorum
bir yürek kalmışım üstünde gözlerin
bir de elim var sanauzanacak

kim söylemişse devriyeler beni arıyor...
sesimi tanıyorlar
biliyorlar taşıdığım yasak sözleri

güneşi yeni açmış çiçek sabahlara gireceksin
telefonla arayacağım bir köşede buluşacağız
çıkartıp sana kalbimi göstereceğim
bildiğin gibi değil ah gözlerin bir başka
gözlerin öldürecek benim için şehirdeki
tüm sesleri
gecenin çıkışında bekle beni
ipine konunca kuşlar iniyor gözkapaklarım .

BEKLENEN

buluřtular kıl ullar üstünde
yöreleri dgřlere çok uzak
kollar nehirlerden uzanmayı öğreniyor
gönüller dolmayı öğreniyor denizlerden
tüm kenarlarıyla

korkuların řimřek gibi delireceėi
gövdeler de gök olmayı

koymuřlar sevdaya yüreklerini
hayata damar gösteriyorlar
aydınlığa devinirken gecenin bir anı
yakın duruyorlar topraėa vakitlerce

GÖNLÜMDE TERLEYEN ŞİİR

Öfkenden huylarıma damla birikmiş
ergenliğe geç dirilmiş azgınlığımız

Su değmemiş isteklere bel bağlayan
ilencinle beri durulur kaldırımlara
gürgen varır.. pencene kurban dikilir
bekleşir suffe anılarında

soluduğum çiçek tozları
savrulur gümüş ciğerlerimde

kalbe uzak kalıyor dudaklarım
kınandık laf duymalarını
sürmüşler sohbetimize

ağıtlara rabt edilmiş dizelerimi
zevkine yük alırsın
giyabına ağır ölümler taşıyorum
hayat çözülüyor güç zamanlara
âzâd oluyor dağlar

işte libaslar çürütmüş bir sükût
kollanır / fermana kül verir niyyetin

mütevâtir tavırlardan pırıl bir işâretle
artık kafamı şiire bozmuşum

beyaz kâğıt karınlarını mahmuzlamaya
ayaklar çapkınlaştırmış hızıma

ters yönelip

birakıyorum rahvan dilekler koşturmayı
birakıyorum hahvan dilekler koşturmayı

bir sarılısam etğinin mavisine hey
sahte işlevini katletmiş sevgimle

UYKUDAKİ ÇOCUK

gülümseyerek yıldızlara bakıyor bir ocuk
sonra da yüzüme
ağlıyor ağlıyor gizlice annesine duyurmadan
büzülüyor yüreğime, uyuyor
yillar var ki kaldırmıyorum

YOLLAR UZUN BİR DAL GİBİ

gülmeye zincir taktılar filler çekti
getiremediler yüzüme

sade dile mi koyuldu
hanidir iman beklemez hayatı

kıllı bir rüya sulanır gövdelerde

sonra vurulmuş beyrut'ta
tüm ölülerin
göz kraterlerinde biriken yalnızlıkla
odama yaralı akşamlar sığınıyor

alınlarda

sokak lambaları bir mum yüzün derisini

germektedir

solgun ve ürpertili

gecelere sığmıyor demarların

akı mendil mendil düşüyor kucaklarıma

şafak çiçeği taşıyorum

gözümdür diye bakacaklara

günler ki beş bölgesine kıyam bırakılmış
bir yol bulup yürüse
dağlar uzun bir dal gibi
açar izini

şehir çatıların yolar
kaldırımların döğör önümde
 geliyorsun
 güzelliğimsin

SAVAŞIN GÖZAKI ÜZRE

savaşın gözaki üzre
anbean toplanıyor sevdiğim
kitabın ordun ve bahar
at kişnemeleri çelik burgu inkâr böğrüne
dayanabilir mi zırhsız yürek
dudak şimşeklerime

hiradan uzanır yettim başları
bakışları

hüzünlü

boşanır

yağmur suları gibi kentin suskunluğundan

şafaklar vahye âşık

güvercin gibi

konuyor yüreğime

dokunur köşesine suskunluğumun

kapılmış gider şiirim kentin içine doğru

hızıyla mavzerini sevindiren
kurşunlar omuzladı bildirimizi

seccadeden dökülür uvuzlarımız
şehrin meydanlarına

gökyüzü üstünden silkebilir yıldızları
yerine koymak için kahramanlığımızı

DAMARLAR BİRER DAĞ

kahkaha ki düşerken takıldı dudaklarına
ve yırtıldı

leke var şimdi

donuk mermer yüzünde şehrin

gözleri iki kor parçası

damlalar birer dağ

tırmanan kalplerin

ayak seslerini duyuyorum

içinde taşır meydanı insanlar
her duygu bir ordudur
vuruşurlar

koca ırmaklar yarışır yanaklarında
çocuklara dökülmek istercesine

ATÜ Merkez Kütüphanesi

811/YÜR